373R3056

13. 11. 73 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων Ἀριθ. N 312/1

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 3056/73 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 9ης Νοεμβρίου 1973

περί ἐνισχύσεως τῶν κοινοτικῶν προγραμμάτων στόν τομέα τῶν ὑδρογονανθράκων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 235,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως (1),

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι ἡ καθιέρωση μιᾶς κοινῆς ἐνεργειακῆς πολιτικῆς συγκαταλέγεται μεταξύ τῶν στόχων τῶν Κοινοτήτων καί ὅτι ἐναπόκειται στήν Ἐπιτροπή νά προτείνει τά μέτρα πού πρέπει νά ληφθοῦν γιά τό σκοπό αὐτό·

ὅτι, λόγω τῆς σπουδαιότητας τῶν ὑδρογονανθράκων γιά τόν ἐνεργειακό ἐφοδιασμό τῆς Κοινότητος καί λόγω τῆς ἐξαρτήσεως τῆς Κοινότητος ἀπό τίς εἰσαγωγές, ἡ δημιουργία τῶν συνθηκῶν, ὑπό τίς ὁποῖες δύναται νά ἐξασφαλισθεῖ μακροπρόθεσμα ἡ ἀσφάλεια τοῦ ἐφοδιασμοῦ, ἀποτελεῖ βασικό στόχο τῆς πολιτικῆς αὐτῆς·

ὅτι ἡ ἐνίσχυση τῶν δραστηριοτήτων τεχνολογικῆς ἀναπτύξεως πού ἔχουν ἄμεση σχέση μέ τήν ἀνίχνευση, ἐκμετάλλευση, ἀποθήκευση ἤ μεταφορά τῶν ὑδρογανανθράκων, συμβάλλει στή βελτίωση τῆς ἀσφαλείας τοῦ ἐφοδιασμοῦ καί δύναται νά ἀποτελέσει μέσο γιά τήν ἐπίτευξη τῆς πολιτικῆς αὐτῆς·

ὅτι ἡ χρηματοδότηση τῶν ἀνωτέρω δραστηριοτήτων ἐναπόκειται, κατά πρῶτο λόγο, στή βιομηχανία πετρελαίου· ὅτι ἐν τούτοις, λόγω τῶν ὑψηλῶν κινδύνων καί τῶν μεγάλων ἐπενδύσεων πού συνεπάγονται, εἶναι σκόπιμο νά δοθεῖ στήν Κοινότητα ἡ δυνατότητα νά ἐνισχύσει τίς ἐν λόγω δραστηριότητες, ἰδίως κατά τό μέτρο πού ἡ πραγματοποίησή τους διευκολύνεται ἀπό συγκέντρωση τῶν προσπαθειῶν σέ κοινοτικό ἐπίπεδο·

ὅτι, τῆς ἐνισχύσεως αὐτῆς δύνανται νά τύχουν κοινοτικά προγράμματα πρωταρχικῆς σημασίας γιά τήν ἀσφάλεια τοῦ ἐφοδιασμοῦ τῆς Κοινότητος σέ ὑδρογονάνθρακες τά ὁποῖα σχετίζονται μέ δραστηριότητες τεχνολογικῆς ἀναπτύξεως ἄμεσα συνδεδεμένες μέ τήν ἀνίχνευση, τήν ἐκμετάλλευση, τήν ἀποθήκευση ἤ τή μεταφορά· ὅτι αὐτή ἡ ἐνίσχυση πρέπει νά εἶναι οἰκονομικῆς φύσεως·

ὅτι ἡ χορήγηση ἀπό τήν Κοινότητα τῶν προβλεπομένων πλεονεκτημάτων πρέπει νά πραγματοποιεῖται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς συνθήκης περί ἀνταγωνισμοῦ·

ὅτι, ἐξ αἰτίας τῆς ἀναγκαιότητος περιορισμοῦ τῆς ἐνισχύσεως αὐτῆς στό ἀπολύτως ἀπαραίτητο, ἡ Κοινότητα πρέπει νά διαθέτει ὅλα τά μέσα πού θά τῆς ἐπιτρέψουν νά ἐκτιμήσει σέ κάθε περίπτωση τά πλεονεκτήματα τά ὁποῖα δύναται νά ἀποκομίσει ἀπό τήν πραγματοποίηση τῶν προγραμμάτων αὐτῶν καί κατά πόσον τά προγράμματα αὐτά συμβιβάζονται μέ τούς στόχους τῆς κοινοτικῆς ἐνεργειακῆς πολιτικῆς·

ὅτι γιά τό σκοπό αὐτό οἱ δικαιοῦχοι, σέ ἀντάλλαγμα τῶν χορηγουμένων πλεονεκτημάτων, ὀφείλουν νά ἀναλάβουν ὑποχρεώσεις ἔναντι τῆς Κοινότητος·

ὅτι ὁ ἰδιαζόντως διεθνής χαρακτήρας τῆς διαρθρώσεως καί τῶν δραστηριοτήτων τῶν ἐπιχειρήσεων πού ἀναπτύσσουν δραστηριότητες στόν τομέα τῶν ὑδρογονανθράκων δικαιολογεῖ τήν ἀπ' εὐθείας ὑποβολή τῶν φακέλλων κοινοτικῶν προγραμμάτων στήν Ἐπιτροπή·

ὅτι ἡ συνθήκη δέν προβλέπει τίς ἀναγκαῖες ἐξουσίες γιά τή διαμόρφωση τοῦ καθεστῶτος αὐτοῦ,

(1) ΕΕ ἀριθ. Α 46 τῆς 9. 5. 1972, σ. 21.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Ὑπό τούς ὅρους πού προβλέπονται στά ἑπόμενα ἄρθρα, ἡ Κοινότητα δύναται νά χορηγεῖ χρηματοδοτική ἐνίσχυση, στό βαθμό πού αὐτή εἶναι ἀπαραίτητη γιά τήν πραγματοποίηση προγραμμάτων (ὀνομαζομένων «Κοινοτικῶν προγραμμάτων») πρωταρχικῆς σημασίας γιά τήν ἀσφάλεια τοῦ ἐφοδιασμοῦ τῆς Κοινότητος σέ ὑδρογονάνθρακες.

Ἄρθρο 2

Κάθε πρόγραμμα πρέπει νά ἀφορᾶ δραστηριότητες τεχνολογικῆς ἀναπτύξεως συνδεόμενες ἄμεσα μέ τήν ἀνίχνευση, τήν ἐκμετάλλευση, τήν ἀποθήκευση ἤ τή μεταφορά τῶν ὑδρογονανθράκων.

Ἄρθρο 3

Ἡ εὐθύνη γιά κάθε πρόγραμμα πρέπει νά βαρύνει ἕνα φυσικό πρόσωπο ἤ νομικό πρόσωπο πού συνιστᾶται σύμφωνα μέ τίς ἰσχύουσες νομοθετικές διατάξεις στά Κράτη μέλη τῆς Κοινότητος.

Ἄν ἡ σύσταση ἑνός νομικοῦ προσώπου πού νά ἔχει ἱκανότητα δικαίου γιά τήν ἐκτέλεση ἑνός προγράμματος δημιουργεῖ πρόσθετες ἐπιβαρύνσεις στίς συμμετέχουσες ἐπιχειρήσεις, τό πρόγραμμα αὐτό δύναται νά πραγματοποιηθεῖ μέ ἁπλή συνεργασία φυσικῶν ἤ νομικῶν προσώπων. Στήν περίπτωση αὐτή ἡ εὐθύνη γιά τίς ὑποχρεώσεις πού ἀπορρέουν ἀπό τήν κοινοτική ἐνίσχυση βαρύνει ἀτομικά καί εἰς ὁλόκληρον τά πρόσωπα αὐτά.

Ἄρθρο 4

Ἡ ἐνίσχυση ἑνός προγράμματος δύναται νά λάβει τή μορφή συμμετοχῆς τῆς Κοινότητος στή χρηματοδότηση αὐτοῦ τοῦ προγράμματος μέ τή χορήγηση τῶν ἀκολούθων πλεονεκτημάτων, στό πλαίσιο τῶν ἐπί τούτω προβλεπομένων πιστώσεων τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν Κοινοτήτων καί λαμβανομένων ὑπόψη τῶν λοιπῶν κοινοτικῶν χρηματοδοτικῶν παρεμβάσεων τῶν ὁποίων δύναται ἐνδεχομένως νά τύχει τό πρόγραμμα αὐτό ἰδίως ἐκ μέρους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τράπεζας Ἐπενδύσεων: Ἐγγυήσεις δανειοδοτήσεως, χορηγήσεις δανείων, ἐπιδοτήσεις ἐπιστρεπτέες ὑπό ὁρισμένους ὅρους.

Τό εἶδος καί τό μέγεθος τῆς ἐνισχύσεως, πού δύναται νά χορηγηθεῖ γιά ἕνα πρόγραμμα, ἐξαρτῶνται ἀπό τό στόχο τοῦ προγράμματος αὐτοῦ.

Ἡ ἐνίσχυση αὐτή δύναται νά ἀποτελεῖ μόνο τή μικρότερη ἀναλογία στή χρηματοδότηση τοῦ προγράμματος αὐτοῦ.

Ἄρθρο 5

1. Κάθε πρόγραμμα πού προέρχεται ἀπό ἕνα Κράτος μέλος ἤ ἀπό ὁποιαδήποτε ἄλλη πηγή ὑπόκειται στόν ἔλεγχο τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία διαβουλεύεται μέ τά Κράτη μέλη.

Ἡ Ἐπιτροπή διαβουλεύεται μέ τά Κράτη μέλη, πρίν ὑποβάλει μέ δική της πρωτοβουλία ἕνα πρόγραμμα στό Συμβούλιο.

2. Ἡ Ἐπιτροπή ὑποβάλλει στό Συμβούλιο ἔκθεση μέ αἰτιολογημένη γνώμη ἐπί τοῦ συνόλου τοῦ προγράμματος.

Ἡ ἔκθεση αὐτή πρέπει νά περιλαμβάνει:

— τή λεπτομερή περιγραφή τοῦ προγράμματος,

— τήν οἰκονομική κατάσταση καί τίς τεχνικές δυνατότητες τοῦ ἤ τῶν ὑπευθύνων γιά τό πρόγραμμα,

— τή σπουδαιότητα τοῦ προγράμματος γιά τήν ἀσφάλεια τοῦ ἐφοδιασμοῦ τῆς Κοινότητος σέ ὑδρογονάνθρακες,

— τό εἶδος καί τό μέγεθος τῶν κινδύνων πού συνεπάγεται τό πρόγραμμα καθώς, καί τήν ἀναμενόμενη οἰκονομική του ἀποδοτικότητα,

— τό κόστος τοῦ προγράμματος καί τούς τρόπους χρηματοδοτήσεως πού προβλέπονται γιά τήν ἐκτέλεσή του,

— κάθε ἄλλο στοιχεῖο πού συμβάλλει στήν αἰτιολόγηση τοῦ εἴδους καί τοῦ μεγέθους τῆς προτεινομένης ἀπό τήν Ἐπιτροπή ἐνισχύσεως τοῦ προγράμματος,

— τίς προθεσμίες γιά τήν πραγματοποίηση τοῦ προγράμματος καί τίς δυνατότητες συντομεύσεώς τους,

— τά προβλεπόμενα ἤ σχεδιαζόμενα μέτρα ἐνισχύσεως τῶν Κρατῶν μελῶν γιά τήν πραγματοποίηση τοῦ προγράμματος,

— τίς ἐνδεχόμενες παρεμβάσεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τράπεζας Ἐπενδύσεων.

3. Ἡ Ἐπιτροπή ὑποβάλλει στό Συμβούλιο πρόταση πού περιλαμβάνει, κατά περίπτωση:

α) τήν παροχή μέτρων ἐνισχύσεως πού παρατίθενται στό ἄρθρο 4·

β) τίς ὑποχρεώσεις πού ἀναλαμβάνουν οἱ δικαιοῦχοι ἔναντι τῆς Κοινότητος.

Ἄρθρο 6

1. Τό Συμβούλιο κατόπιν προσφυγῆς τῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νά ζητήσει τά συμπληρωματικά στοιχεῖα πληροφορήσεως καί ἐρεύνης πού κρίνει ἀναγκαῖα.

2. Τό Συμβούλιο ἀποφασίζει ὁμοφώνως προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρο 7

Τά πλεονεκτήματα πού χορηγοῦνται ἀπό τήν Κοινότητα δέν πρέπει νά ἀλλοιώνουν τίς συνθῆκες ἀνταγωνισμοῦ κατά τρόπο ἀσυμβίβαστο πρός τίς διατάξεις τῆς συνθήκης στόν τομέα αὐτό.

Ἄρθρο 8

Ὁ ἤ οἱ ὑπεύθυνοι τῆς πραγματοποιήσεως ἑνός προγράμματος πού τυγχάνει κοινοτικῆς ἐνισχύσεως ὑποβάλλουν ἐτησίως στήν Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία ἐνημερώνει σχετικά τό Συμβούλιο, ἔκθεση γιά τήν πρόοδο τῶν ἐργασιῶν τοῦ προγράμματος καί γιά τά ἀνειλημμένα ἔξοδα γιά τήν ἐκτέλεσή του.

Ἡ Ἐπιτροπή, ἔχει κάθε στιγμή τή δυνατότητα νά ἐλέγχει τούς λογαριασμούς τοῦ σχεδίου.

Ἄρθρο 9

Τά στοιχεῖα ποῦ συγκεντρώνονται κατ' ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἔχουν ἐμπιστευτικό χαρακτήρα.

Ἄρθρο 10

Ἡ Ἐπιτροπή ὑποβάλλει ἐτησίως ἔκθεση γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ στή Συνέλευση καί στό Συμβούλιο, τό ὁποῖο ἀποφαίνεται ἐπί τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς.

Ἄρθρο 11

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν ἑπομένη τῆς δημοσιεύσεώς του στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων.*

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 9 Νοεμβρίου 1973.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

Per HAEKKERUP